

برنامه ای که تحت عنوان " لب محلّ ذکر محبوبست ، او را بآب کثیف نیالائید" تقدیم می‌گردد، به تدقیق در نکات مهمه در خصوص حرمت شرب مُسکرات در امر بهائی می‌پردازد. بلیه ای که در جامعه مدرن امروز گاه نشانه ای از تمدن و یا همسوئی با متمدنین است.

در امر بهائی احکام بسیاری از قلم شارع امر الهی نازل گردیده است و همگان به اطاعت از آن احکام امر شده اند البته نه به خاطر بیم از جهنم و نه به امید دخول در بهشت. آنچه در امر بهائی به زیبایی مطرح گردیده است و بیانگر بلوغ انسانهای این عصر و زمان می باشد آن است که اجرای حدود و احکام الهی صرفاً نشانه عشق به محبوب است و او این عطیه را به بندگانش ارزانی داشته است که می‌توانند با عمل به موجب احکامش محبت و عشق خود را فراتر از ادعا نشان دهند

امید آن است که دقت در بیانات مبارکه الهیه بتواند هر یک از ما را به اهمیت احکام الهیه علی‌الخصوص حکم حرمت شرب مسکرات متذکر دارد .

- لطفا توضیحات فوق را به نحو مقتضی با عزیزانتان مطرح نمائید
- لطفا در قسمت شور و مشورت در این خصوص مشورت نمائید که:
چگونه میتوانیم در نهایت جدیت به اجرای حدود و احکام الهیه پایبند باشیم؟

مؤید باشید

حضرت ولی امرالله می فرمایند: شرب خمر حرام است و از قلم اعلیٰ منصوص گشته

ص ۵۷ ج ۳ توقیعات مبارکه ۴۸-۱۹۲۲

عنوان: لب محلّ ذکر محبوبست ، او را بآب کثیف نیالائید

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع
۲. مناجات دوم
۳. مجموعه نصوص مبارکه حضرت بهاء الله
۴. کلمات مبارکه مکنونه
۵. لوح مبارک حضرت بهاء الله
۶. نصوص مبارکه حضرت عبدالبهاء
۷. لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۸. حرمت مسکرات
۹. بیانات شفاهی حضرت عبدالبهاء
۱۰. بیانات مبارکه حضرت ولی عزیز امرالله
۱۱. قسمتی از دستخط بیت العدل اعظم الهی خطاب به فردی از احباء

۱۲. حکایت

۱۳- شور و مشورت

۱۴- برنامه نوجوانان و نونهالان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۵- الفت و پذیرائی

۱۶- مناجات خاتمه

هُوَ اللهُ

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و تقدیس بخش و از هر آلودگی پاکی و آزادگی عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان مقدّس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیّت از مسکرات و دخان رهایی بخش و از افیون مورث جنون نجات و رهایی ده و به نفحات قدس مأنوس کن تا نشأه از باده محبّت الله یابند و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابهی جویند چنانچه فرمودی:

"آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای عشق زان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار

ع ع

مجموعه مناجات چاپ آلمان ص ۴۱

هُوَ اللهُ

ای پروردگار این یاران را بزرگواری نما و در ملکوت عزّت پایدار کن و از صهبای محبّتت سرشار نما تا آهنگ تسبیح به ملکوت تقدیس رسانند و سبب انتشار نفحات گردند و به گفتار و رفتار اثبات نمایند که بهائی صمیمی اند و روحانیان حقیقی مظاهر انوار توحیدند و مطالع اسرار تجرید از غیر تو بیزارند و شب و روز مشتاق دیدار. پروردگارا عنایت فرما و بنواز و به اخلاق روحانیان همراز کن توئی مقتدر و توانا و توئی مربّی و معلّم بیهمتا . ع ع

مجموعه مناجات چاپ آلمان ص ۴۰

ای ساکنان بساط حبّ الهی و ای شاربان خمر رحمت صمدانی، قرب جمال دوست را بدو جهان تبدیل نمائید و از لقای او بلقای ساقی نپردازید و از خمر علم و حکمت او بخمر جهل و غفلت دل

مبندید. لب محلّ ذکر محبوبست، او را بآب کثیف نیالائید و دل منزل اسرار باقی است، او را بتوجه
اشیاء فانی مشغول ندارید. آب حیات از کوثر جمال سبحان جوئید نه از مظاهر شیطان.

آیات الهی ج ۱ ص ۱۹۶

در لوح احبّای نیریز نازل قوله تعالی:

"جمع احبّا را تکبیر برسانید و از لهو و لعب منع فرمائید خمر محبّت حضرت بیمثال و باده معرفت
سلطان لایزال کلّ من فی الملک را کافیست."

گنجینه حدود و احکام ص ۴۳۱

جمال قدم جلّ سلطانه در لوح وفا میفرمایند:

وَأَمَّا مَا سَأَلْتِ فِي أَوْامِرِ اللَّهِ فَأَعْلَمُ بِأَنَّ كُلَّمَا حُدِّدَ فِي الْكِتَابِ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهِ وَعَلَى الْكُلِّ فَرَضٌ بِأَنْ
يَعْمَلُوا بِمَا نُزِّلَ مِنْ لَدُنِّ مُنْزِلِ عَلِيمٍ. وَمَنْ يَتْرُكُهُ بَعْدَ عِلْمِهِ بِهِ إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ وَنَحْنُ بُرَاءٌ مِنْهُ. لِأَنَّ أَنْتُمَا
الشَّجَرَةَ هِيَ أَوْامِرُهُ وَلَنْ يَتَجَاوَزَ عَنْهُ إِلَّا غَافِلٌ بَعِيدٌ.

مضون بیان مبارک به فارسی

و اینکه از اوامر الهی سؤال نمودی پس بدان که هر آنچه در کتاب الهی حکم شد حق است و شکی
در آن نیست. و بر همگان فرض است که به آنچه از نزد خداوند نازل کننده دانا نازل شده است عمل
نمایند. و هرکس ترک نماید آن را (آن حکم را) بعد از اینکه به آن علم یافت، همانا خداوند از او بری
است و ما نیز از او بری هستیم. بدرستیکه میوه های درخت (امر الهی) اوامر اوست و هرگز از آن
تجاوز نمی نماید مگر هر غفلت کننده دور مانده ای.

ای پسر انصاف

شب‌نمی از ژرف دریای رحمت خود بر عالمیان مبدول داشتیم و احدی را مقبل نیافتیم زیرا که کلّ از خمر باقی لطیف توحید به ماء کثیف نبید اقبال نموده اند و از کأس جمال باقی به جام فانی قانع شده اند
فبئس ما هم به یقنعون

ای پسر خاک

از خمر بی مثال محبوب لایزال چشم میپوش و به خمر کدرهء فانیه چشم مگشاز دست ساقی احدیه کوّوس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از سروش غیب معنوی شنوی بگو ای پست فطرتان از شراب باقی قدسم، چرا به آب فانی رجوع نمودید؟

۵- لوح مبارک حضرت بهاء الله

ای غلام، مالک انام و سلطان ایام می فرمایند: "طوبی از برای نفسیکه الیوم به ذکرالله ذاکر و به شطرش ناظر است الیوم بر کل خدمت امر مالک غیب و شهود لازم و واجب نیکوست حال نفسیکه به خدمتش قیام نمود و به حُبّش بین ملاء اعلی و ساکنین مدائن انشاء معروف گشت. ای سرمستان خمر عرفان در این صَباح روحانی از کأس الطاف رحمانی صَبوح حقیقی بیاشامید این خمر توحید را خمار دیگر است و خمارش را کیفیّت دیگر. آن از شعور بکاهد و این بر شعور بیفزاید. آن نیستس آورد و این هستی بخشد. آن را صُداع از عقب و این را حب مالک ابداع همراه. بگو ای خلق محجوب، حق ساقی است و اعطای کوثر باقی می فرماید....

طب و بهداشت در تعالیم بهائی ص ۱۵۱

۶-نصوص مبارکه حضرت عبدالبهاء

"شراب به نص کتاب اقدس شربش ممنوع زیرا شربش سبب امراض مزمنه و ضعف اعصاب و زوال عقل است."

گنجینه حدود و احکام ص ۴۲۹

"شراب انگوری هوشیاری ببرد و از عقل و ادراک بیزار نماید بالغ رشید را مانند طفل رضیع کند و عاقل دانا را رئیس جهلا نماید."

گنجینه حدود و احکام ص ۴۳۱

ای یاران الهی ترک دخان و خمر و افیون بتجربه رسیده که چگونه سبب صحت و قوت و وسعت ادراک و شدت ذكاء و قوت اجسام است... پس همتی نمائید تا تنزیه و تقدیس کبری که نهایت آرزوی عبدالبهائست در میان اهل بهاء جلوه نماید و حزب الله در جمیع شؤون و کمالات فائق بر سائر نوع انسان گردند و در ظاهر و باطن ممتاز از دیگران و در طهارت و نظافت و لطافت و حفظ صحت سر خیل عاقلان و در آزادگی و فرزادگی و حکم بر نفس و هوی سرور پاکان و آزادگان و عاقلان و علیکم البهاء الأبھی

ع ع

مکاتیب ج ۱ ص ۳۳۰

۷-لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

ای سرمست باده محبة الله باده خلار و می خوشگوار را نشئه دمی است و دریای پرخروشش شبمنی لکن باده الهی سرور و حبورش باقی و برقرار و جام پرفتوحش سرشار. اگر قطره ای نفسی از این صهباء الهی نوشد، از بی هوشی به هوش آید و از خمار غفلت و سُکر جهل و ضلالت خلاص گردد پس باید این کوثر باقی را طلبید نه ماء تلخ فانی و البهاء علی الذین سکروا من خمر محبة الله.

طب و بهداشت در تعالیم بهائی ص ۱۵۲

اما مسأله شُرْبِ شراب آن نیز در الواح بهاءالله ممنوع. البتّه در جمیع عالم این بلای مبرم بعون و عنایت بهاءالله عاقبت مندفع خواهد گشت."

بدایع الآثار ص ۱۷۰

در ارتباط با مصرف مشروبات الکلی بر طبق آیه کتاب مستطاب اقدس، نوشیدن مشروبات الکلی، چه ضعیف و چه قوی نهی شده است. علت این امر اینست که الکل عقل را زائل میسازد و قوای بدن را به تحلیل می برد. اگر الکل نافع بود، به خلق الهی در جهان وجود می یافت نه به واسطه مردمان... با این وجود مشروبات سُکرآور اگر از طرف پزشک تجویز شود و یا مصرفش مطلقاً لازم باشد، استفاده از آن مجاز است.

انوار هدایت ص ۴۳۸ شماره ۱۱۷۱

۸-حرمت مسکرات

حضرت بهاءالله در کتاب مستطاب اقدس میفرمایند:

"لَيْسَ لِلْغَافِلِ أَنْ يَشْرَبَ مَا يَذْهَبُ بِهِ الْعَقْلُ وَ لَهُ أَنْ يَعْمَلَ مَا يَنْبَغِي لِلْإِنْسَانِ لَا مَا يَزْتَكِيهِ كُلُّ غَافِلٍ مُرِيْبٍ"

مضمون بیانات مبارکه به فارسی

"بر عاقل نیست که آنچه عقل را زائل مینماید بنوشد و براوست که آنچه را برای انسان سزاوار است انجام دهد نه آنچه را که هر غفلت کننده شکاری عمل مینماید .

بعضی از معارضین می گویند که در کتاب اقدس کلمه حرام استعمال نشده و فقط فرموده است " لَيْسَ لِلْغَافِلِ أَنْ يَشْرَبَ مَا يَذْهَبُ بِهِ الْعَقْلُ"

در کتاب اقدس اگرچه کلمه حرمت ذکر نشده اما در لوح رام صریحاً مذکور است که شُرْبِ مُسْكَرَاتٍ حرام است

حضرت بهاءالله در لوح رام می فرمایند:

إِيَّاكُمْ أَنْ تَبَدَّلُوا حَمْرَ اللَّهِ بِحَمْرٍ أَنْفُسِكُمْ لِأَنَّهَا يُحَامِرُ الْعَقْلَ وَيُقَلِّبُ الْوَجْهَ عَنْ وَجْهِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ الْمَنِيعِ
وَ أَنْتُمْ لَا تَتَقَرَّبُوا بِهَا لِأَنَّهَا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ لَدَى اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

مضمون بیانات مبارکه به فارسی

"برحذر باشید از اینکه شراب الهی را به باده نفسهای خود تبدیل نمائید، زیرا که شراب نفسانی عقلتان را زائل میکند و رویتان را از سوی خداوند گرامی و بدیع و بلندمرتبه باز میگرداند و شما به آن شرابهای نفسانی نزدیک مشوید زیرا که آن از سوی خداوند بلندمرتبه و عظیم بر شما حرام شده است."

۱۰-بیانات مبارکه حضرت ولی عزیز امرالله

با توجه به سؤال اول شما در مورد الکل و مشروبات، حضرت بهاءالله به خوبی از عواقب فلاکت بار و اسف انگیز آن مطلع بودند، آن را نهی فرمودند زیرا صراحتاً مشخص فرمودند که هر آنچه عقل را زائل نماید یا به عبارت دیگر انسان را مست نماید، منع میشود.

انوار هدایت ص ۴۳۹ شماره ۱۱۷۲

و در بیانی دیگر میفرمایند:

عطف به سؤال شما مبنی بر اینکه، آیا غذاهای معطر شده به وسیله مشروبات الکلی، نظیر کنیاک، شراب و غیره، می بایست در ردیف مشروبات الکلی و سکرآور قرار گیرند و در نتیجه احباء باید از استعمال آنها اجتناب کنند. حضرت ولی امرالله مایلند که عموم احباء بدانند، چنین اغذیه و اشربه ای اکیداً منع می شود.

انوار هدایت ص ۴۳۹ شماره ۱۱۷۵

ای پروردگار ای مهربان ای پاک یزدان ای رحیم رحمن عنایتی و موهبتی و رحمتی و مرحمتی تا از هر چه هست آزاد گردیم و در دام تو گرفتار شویم. انک انت الکریم الرحیم
ع ع

منتخبات مکاتیب ج ۵ ص ۲۱۹

۱۱-قسمتی از دستخط بیت العدل اعظم الهی خطاب به فردی از احباء

۲۵ نوامبر ۲۰۱۴

مکتوب آن خواهر گرامی حاوی پرسشی در مورد جایز بودن نوشیدن مشروبات الکلی در خفا از طریق دخترتان خانم ... در تاریخ ۲ دسامبر ۲۰۱۳ به بیت العدل اعظم الهی واصل گشت.
مقرر فرمودند به قرار زیر مرقوم گردد.

...همان طور که بدون شک مطلعید حضرت بهاءالله در کتاب مستطاب اقدس شرب مشروبات الکلی را منع فرموده میفرمایند: "لیس للعاقل ان یشرب ما یذهب به العقل." حضرت عبدالبهاء نیز استعمال مسکرات "خواه مسکرات قویّه خواه مسکرات خفیه" را به نصّ کتاب اقدس منع دانسته و دلیل مذمت و اثرات سوء آن را به این شرح تصریح میفرمایند که "عقل زایل گردد و سبب ضعف بنیه شود." حضرت ولی عزیز امر الله نیز در این خصوص طی نامه ای که در تاریخ ۳ مارس ۱۹۵۷ به انگلیسی از طرف آن حضرت خطاب به یکی از احباء ارسال گردیده تأکید میفرمایند که "بهائیان نباید تحت هیچ شرایطی مبادرت به شرب مسکرات نمایند. آشامیدن مشروبات الکلی در الواح حضرت بهاءالله با چنان صراحتی منع گردیده که هیچ عذری برای مصرف آن پذیرفته نیست حتی نوشیدن مقدار کم آن به افتخار کسی و یا ریختن روی کیک و امثال آن و در حقیقت به هیچ صورتی." درعین حال، در مکتوبی که به زبان انگلیسی مؤرخ ۲۵ ژوئیه ۱۹۳۸ از طرف حضرت ولی امرالله به یکی از احباء ارسال گشته توضیحاً مرقوم شده که احباء باید از مشروبات الکلی بر حذر باشند "مگر در مواردی که پزشکی حاذق و سلیم الزاماً شرب آن را برای درمان بیماری خاصی تجویز نماید." بنا بر این واضح است که نوشیدن مشروبات الکلی در تحت هیچ شرایطی، خفياً یا علناً جایز نیست مگر به توصیه پزشک حاذق برای درمان یک بیماری خاص...

با تقدیم تحیات دارالانشاء بیت العدل اعظم

در اصفهان شخص متنفزی به امر مبارک ایمان آورد و پس از معاشرت با احباب معلوم شد که از دیر زمانی به شرب مسکرات معتاد بوده . دوستان به کمال حزم به او می گویند که این عادت را ترک کند . جواب می دهد که سالهاست که مبتلاست و ترکش غیر ممکن است . می گویند اگر مردم بفهمند خیال می کنند که چون شما بهائی شده اید خلاف شرع را اهمیت نمی دهید . می گوید هیچکس غیر از شماها نخواهد فهمید . می گویند جمال مبارک که می بیند . می گوید جمال مبارک به خلوت من کاری ندارد . چون دوستان وی را در این حالت می بینند دیگر متعرض نمی شوند تا آنکه موجبات تشرف فراهم می شود و از اصفهان به ارض اقدس می رود . در مراجعت که احبا به دیدنش می روند می گوید حضرات ، من حالا یقین دارم که جمال مبارک عالم السر و الخفیات هستند . خلوت و جلوت برای ذات مقدسش فرقی ندارد لهذا من دیگر لب به مسکرات نمی زنم زیرا ایشان را همیشه حاضر و ناظر می دانم . بعد حکایت می کند که در اولین روز تشرف به حضور مبارک با جمعی از زائرین در حضور ایستاده بودیم و جمال مبارک مشی و بیانات می فرمودند . من که محو مشی و خرام مبارک شده بودم با خود گفتم جمال مبارک مظهر کلی الهی هستند ، بسیار خوب موعود کل ملل و امم اند ، صحیح و درست اما در اینکه در بعضی از الواح مقام خودشان را مرسل رسل و منزل کتب خوانده اند چه تفسیری دارد؟ به محض خطور این فکر جمال قدم در حین مشی بسوی من آمدند دست مبارک را بر روی شان ام گذاشتند با ابهت و عظمت مخصوص فرمودند: "بلی مرسل رسل و منزل کتب شان و مقام ماست" . من دیگر حال خود را نفهمیدم بعد از این واقعه با خود گفتم نفس مقدسی که افکار درونی مرا می خواند پس اعمال و افعال درونی مرا هم می بیند.